

XXIV Preludium

a) Andante (J-76)

p come organo

poco cresc.

p

poco cresc.

mf

tr

p

a) Oznaczenie „Andante“ pochodzi od Becha. b) Głos najwyższy nieco głośniej.

23 *mf*

27 *p*

31 *p* *cresc. poco a poco*

35

39 *f* *allargando*

43 *f* *p*

c) Należy zwrócić uwagę na analogię pomiędzy tym taktem a t. 17 i dalszymi w fudze, tworzącymi łącznik oparty na progresji.

XXIV Fuga

a) **Largo** (♩=52)

(a 4 voci)

mf espress. dolente

legato molto ed uguale

espress.

p ed uguale

Temat

Kontrapunkt

Odpowiedź tonalna

Kontrapunkt w odwróceniu

Kontrapunkt w ruchu prostym

- a) Oznaczenie „Largo” oraz łuczki w temacie pochodzą od Bacha.
- b) Ta figura kontrapunktu: występuje często w dalszym ciągu fugi.
- c) Ten krótki motyw: powtarzają w tercjach sopran i alt w t. 24 i 25.

- d) Głos altowy powtarza kontrapunkt w odwróceniu, ale na ostatniej ćwierćnauce taktu kontrapunkt w swej pierwotnej formie przechodzi do głosu tenorowego.
- e) *fi*! mocniej niż *ci*!

marc.
T
13 *f*

semplice
16

serenamente, tutto p ed uguale
19 *p ma marcato*

cresc.
22 *mf*

p serenamente
25

f) Tutaj również kontrapunkt pojawia się najpierw w tenorze w odwróceniu, a potem w basie w ruchu prostym.

g) Dźwięk e³ nie powinien przygłuszyć dźwięku cis¹.

h) Łącznik progresyjny, który występuje trzykrotnie w przebiegu fugi. Jego pogodna prostota tworzy cudowny kontrast z namiętą ekspresją reszty utworu.

i) To przypomnienie tematu musi być zdecydowanie wydatnione.

j) Drugie gis¹ bardzo cicho.

t) Pochodzi z kontrapunktu.

n) Kontrapunkt przechodzi z altu do sopranu:

58

61

64

67

70

73

o) Temat jest rozdzielony między dwa górne głosy: